

**Oponentní posudek bakalářské práce Markéty Gottwaldové:
„Antikizující stavby v zahradní architektuře klasicismu
v Čechách a na Moravě“**

Předložená práce je členěna do tří základní oddílů, které jsou dále rozděleny do několika částí. Hned v úvodu je kapitola, která se zabývá rozbořem literatury. Na jedné straně je zřejmé, že autorka se snažila přistupovat k tématu systematicky, ale na druhé straně zde nalezneme formulace, jejichž použití hraničí s odbornou prací. Věty jako: „...není od věci nahlédnout do knihy...“ působí spíše jako součást populární eseje.

První oddíl se věnuje obecnějším problémům a je rozdělen do kapitol o klasicismu, klasicistních zahradách a antických vzorech. V kapitole o klasicismu opět najdeme esejistická vyjádření: „...barokní stavby si oblékaly klasicistní kabátek“, ale v celku postihuje hlavní problémy tohoto slohu. Totéž platí o kapitole o zahradách, kde se autorka pokusila i o jejich zařazení do evropského vývoje a uvádí i několik nejdůležitějších zahraničních příkladů.

Další část se věnuje antickým vzorům, resp. jejich základním typům. U prvního, dórského chrámu je zcela nadbytečně připojen popis dórského řádu. K ostatním typům, kruhovým stavbám, triumfálnímu oblouku a akvaduktům bychom však mohli připojit více vzorů. Minimálně římský íónský chrámek, neboť např. Fortuna Virilis byla publikována Palladiem a často napodobována, i ve formě volných evokací, v renesanční i klasicistní architektuře, tedy i zahradní.

Poté následuje popis lokalit, resp. staveb, ovlivněných, přímo či nepřímo, antickou architekturou. Přínosné je, že se autorka snažila najít nejen přímé antické vzory, ale i cesty a možnosti jejich zprostředkování z okruhu evropských parků. S některými spojeními bychom mohli polemizovat, ale v zásadě zde nenalezneme zásadnější pochybení.

V katalogu je shrnuto vše podstatné z předchozí kapitoly a je připojen obrazový materiál. Zde třeba vyzdvihnout, že tu nalezneme i zobrazení některých zaniklých staveb, což dokazuje, že autorka pracovala s literaturou i prameny poměrně důkladně.

V závěru bylo použito opět několik nepřesných formulací. Věta: „Třebaže tyto stavby vznikaly v době kdy české země byly pouhou součástí Habsburské říše a nedosahovaly takové úrovně jako dříve...“ je velice diskutabilní. Barokní architektura vznikala také v době vlády Habsburků a dosáhla u nás ve vrcholné fázi světové úrovně. Naopak od tereziánských a josefínských reforem nastalo určité uvolnění, alespoň v oblasti občanských práv, ale architektura nikdy nedosáhla úrovně srovnatelné se světem, jak tomu bylo v období gotiky či baroka.

Seznam literatury měl být rozdělen na sekundární literaturu a prameny, u kterých mohlo být jistě uvedeno více vzorníků.

Práce je přínosná v konkrétním přínosu k tématu, ale i v obecné rovině, neboť dokazuje, že téma antických tradic a recepcí stále vyzívá k zhodnocování a přes výše uvedené výhrady je nutno konstatovat, že splňuje všechny předpoklady k obhajobě.

Patrik Líbal

